

ALVARO GOMEZ
(de Ciudad Real)

SEPTEM ELEGIAE IN SEPTEM POENITENTIAE PSALMOS.

(1834 vers)

Le texte qui suit est la transcription de l'édition de ces élégies publiée à Tolède, en 1538, chez Johannes de Ayala. Pour le rendre plus accessible, nous avons 'modernisé' les graphies, rétabli les majuscules à l'intérieur des vers, et modifié certaines ponctuations par trop déroutantes. Une page mal photographiée a fait l'objet, pour certaines extrémités de vers, de quelques restitutions.

ELEGIA PRIMA IN PRIMUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_1 v.1 O bonitas, nec capta animis, nec prodita verbis,
 2 quae minui nullo tempore laesa potes,
 3 o charitas ardens, o non imitabilis ignis,
 4 o pietas culpis non superata meis,
 5 ecquid, ubi averso cernis mea crimina vultu,
 6 vox tua terribili mota furore fremit ?
 7 Agnosco lapsus, nec verbera ferre recuso.
 8 Commerui duras jam subiisse manus.
 9 Commerui tortus rabidum torquere tyrannum,
 10 artubus his Stygios et satiare canes.
 11 Commerui quicquid sub vortice fervet Averno,
 12 ceteraque in furiis vincere monstra meis.
 13 Hoc fuerat, si justus amans, non optimus esses,
 14 et mea fraus domino sit nocitura pio.
 15 At tibi, quem laesi, nocui nihil. An tua virtus
 16 sit minor, aut somno dormiat illa meo.
 17 Respice me versis oculis, et lumine pleno,
 18 ab precor ultorem non decet esse patrem.
 19 Nec me despicias, misero quod flexa sopore
 20 mens mea non flammis tollitur acta tuis.
 21 Pro me Christus adest, en vulnera quina, crucemque
 22 aspice, pro maculis occidit ille meis.
 23 Occidit, et totam mundavit sanguine lepram
 24 factus pro nobis hostia grata reis.
 25 Pendit et ille meas suspensus in arbore culpas
 26 solvit et affixus debita nostra deus.
 27 Ergo iras durosque oculos, frontemque minacem
 28 pone furens, non hic quem petis, hostis adest.
 29 Sum manibus pedibusque jacens, plectendaque pronus

30 colla ferens. Domino quis neget ulla suo ?
 31 Ne miserum omnipotens letalibus argue verbis.
 32 In lacrimas teneras dura flagella vacant.
 33 Magnum erit, indomitas feriant si fulmina turrets,
 34 at trifidus vinctam cur petat ignis ovem ?
 35 Rex pie, vere parens nostro miserescere dolori.
 36 Et moveant oculos vulnera nostra tuos.
 37 Aeger inops medico non sum reparabilis ullon
 38 ni tua caelestem dextera donet opem,
 39 ah, sine te nulla valeam medicabilis hora,
 40 sic me terrivoram pestifer ussit amor.
 41 Deficiunt vires animi, suppressaque virtus
 42 languet, et exesis carnibus ossa patent.
 43 Mens mea nocturnis obducitur icta tenebris,
 44 anxia, quod gladio concidit usa suo.
 45 Turbor, et uror iners, nam me male singula terrent.
 46 Sic premor infernas visus adisse domos.
 47 Sol mihi non gratus, somnum fero tristis acerbum,
 48 exagitor monstris nocte dieque feris.
 49 Sic terrae faciem, sic sidera clara pavesco,
 50 a me cum domino ceu male laesa meo.
 51 Hoc pretium sceleris, haec praemia digna reporto
 52 ausus iter grati deseruisse dei.
 53 Ausus Erymneo firmare cubilia saltu
 54 scindor, et haesuros cerno per ora canes.
 55 Rumpe moras opifer, servo et succurre vocanti,
 56 in me ni properes tota superbit hiems.
 57 Ecce inferna phalanx septenis classibus instat,
 58 jamque tuum maesta clade peribit opus.
 59 Ecce colubriferis peragunt nova gaudia sertis
 60 Tartara, quae servum perdomuere tuum.
 61 Dicunt imbelles charites, et sanguine ludunt
 62 vincere ut obscaenas non queat emptor aves,
 63 eripit Hebraeos calcata pre aequora Moses,
 64 et pavitans Pharios sorbuit unda deos.
 65 Nunc miseris Christo socio, nunc numine viso,
 66 hostia Christianum meruerit unda virum ?
 67 Praeda feror, Stygius nunc me pereunte tyrannus
 68 dixerit, in passum se valuisse deum ?
 69 Respice vindicibus percussum viribus Orcum :
 70 an queas excelsam Dis violare crucem ?
 71 Respice divino perfusas sanguine terras,
 72 ut crucis assertos liberat ara viros.
 73 Respice me conversus amans, mentemque sepultam
 74 eripe de infernis per tua verba procis.
 75 Eripe Taenariis per nomina sancta sagittis.
 76 Eripe de vitiis per crucis arma meis.
 77 Grandia posco miser, sed rex dare grandia novit,
 78 pastor et a saevis servat ovile lupis.
 79 Munera grata quidem, non praemia debita posco,
 80 et charitis patriae pignora, non meriti
 81 quid faciam vermibus nisi me clementia servet,
 82 an rea mens meritis postulet astra suis ?
 83 Stet pietas, justae secedant fulmina dextrae.
 84 Nil nisi per Dominum vox petit ista pium.
 85 Per Chariten Christumque peto, per dulcia nati

86 viscera, quid miseris denegat ipse parens ?
87 Summus amor patrium deduxit ab aethere verbum,
88 fecit et illusum vincla subire deum.
89 Summus amor caro tenebras expellit ab orbe.
90 Oranti veniam det quoque summus amor :
91 ah pietas, ne cede malis. In morte mederi
92 quis queat, aut verbi quis memor esse tui ?
93 Quas extollit opes, quae numina sancta fatetur,
94 qui vinctum infernis se videt esse locis ?
95 Et fueras etiam Stygia quaerendus in umbra,
96 per te, dona licet tunc quoque nulla dares.
97 Sed gravis, et nimium tristi confusa pavore
98 aethereas laudes dicere lingua nequit.
99 Carpitur in poenis, et robora fulminis odit,
100 carpit et infandis seque suumque notis,
101 ast ego non ullum renuam perferre laborem,
102 et mea mens alto mota dolore gemit.
103 Dumque tuas charites amissaque regna recordor,
104 flens fero submissas in tua iussa manus.
105 Effleo sopitos oculos, fletuque perenni
106 non tantum vestes sed mea fulcra madent.
107 Perque genas lacrimae stratum labuntur in ipsum,
108 ac mea continuis ora rigantur aquis.
109 Me frustratus amor, contemptaque numina torquent,
110 hei mihi funestos cogor habere dies.
111 Ddumque manum ultricem districtaque tela furoris
112 prospicio, flammis territor ipse meis.
113 Nox sceleris vindex, et imagine saeva bicorni
114 me petit, atque oculis incubat atra reis.
115 Nil placet obstricto furiis, agitataque maerent
116 pectora, sic animum turbida monstra premunt.
117 Sic vigilat vinclis, horrendaque somnia captat,
118 spiritus, a fatuis proditus illecebris.
119 Hostibus in mediis veteri confundor amore,
120 et mea sunt oculis facta pudenda meis.
121 Perdidimus vires animi, floremque juventae,
122 et quaecumque pii forma decoris erat.
123 Consenui curis jam jam moriturus acerbis ;
124 sed bona restituens maximus emptor adest.
125 Ecce deus grato divinam lampada vultu
126 mittit, et haec radiis circuit antra suis.
127 Ecce fenestrato decurrit candida caelo
128 gratia, declusas pandit et illa fores.
129 Gratia perpetui de sanguine nata magistri,
130 quam genuit pulchra mente perennis amor.
131 Quae tenero mollit durissima limina tactu
132 praeveniens, motus adjuvat atque pios.
133 Effugite hostiles acies, gladiique triformes,
134 et chaos, et Stygio tincta sagitta lacu,
135 iraeque, insidiaeque, et nomina dira laborum
136 effugite hinc, magnus dat mihi tela deus.
137 Non ego vir posthac terreno victus odore
138 pertimeam saevi vincula vestra doli.
139 Non colubros carnis, non tartara cuncta pavescam,
140 pro misero ultroneus venit in arma deus.
141 En Deus, ecce Deus, venit haec in vota vocatus.

142 Vere opifer, nostras audiit ille preces.
 143 Exaudit voces miseris oculosque madentes
 144 respicit, et lacrimis tangitur ille meis.
 145 Quicquid erat laqueis quod me cruciabat Avernis,
 146 rumpitur, et summo principe victor ero.
 147 Felix, et nimium felix, fletusque dolorque
 148 flectere qui rigidum sic potuere Deum.
 149 Felices nimium lacrimae, gemitusque, precesque
 150 quas positis odiis suscipit altitonans.
 151 Armatas iras aeternaque fulmina ponit,
 152 et versum gremio confovet ille pio.
 153 Ergo, nec ulterius saevi dominantur amores,
 154 ne capiant animum vincula prima meum :
 155 obscaenae volucres, Stygius cruor, improbus hor<ror>
 156 quique Acheronteis vela dedistis aquis,
 157 vos furiae, noctisque duces, diraeque bimembres,
 158 quaeque lates vitiis infera turba feris,
 159 noscite purpureas Charites. En Christea signa
 160 tensa micant. Digno vertite terga metu.
 161 Vos caput infandum pudibundo abscondite leto
 162 vertite et ultrices vestra per ora faces.
 163 Gloria sit trino per saecula cuncta potenti,
 164 laus, honor, et summum quod fuit ante decus.

ELEGIA SECUNDA IN SECUNDUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_2 v.1 Felices animae quas non malus abstulit error
 2 aut quibus a justo culpa remissa deo.
 3 Quarum non rigido damnantur crimina verbo,
 4 sed charis in patrio contegit illa sinu.
 5 Hi se felices dicant, quos vincula leti
 6 nulla premunt, quos non improba cura terit.
 7 Quos non pectus inops cruciat nec torquet imago
 8 pallida, nec vermi subjacuere truci
 9 felix, cui iudex veteres non imputat actus,
 10 conditor et pulsum non jubet esse reum.
 11 Felix qui purae veniunt in pocula flammae,
 12 nec sua sunt ullo corda reperta dolo.
 13 Corde pii domini qui clara preconia versat
 14 simpliciterque suum personat ore deum.
 15 Nec meritas grates siluit, nec mystica dona,
 16 laudat et in gestis numina sancta suis.
 17 At miser in terram dum caeco impellor amore,
 18 immemor officio cogor abesse meo.
 19 Susplicere aethereas nequeo vix cernuus arces,
 20 vixque mihi hac oculos tollere nocte licet.
 21 Oblitusque hostes servataque sanguine templa,
 22 excubias vigiles quas pius egit amor,
 23 spirantemque rotam, furias, fluctusque paventes,

24 quodque latus campis pertulit unda novis,
25 atque Arabum silvas, exustaque solibus arva,
26 cum bene marmoreas ebibit ultus aquas,
27 ignotasque dapes, totumque in prandia caelum,
28 quaeque sub obduro cortice vera latent,
29 subticiui sterilis divinaque pignora lusi.
30 Nec mea mens notum tollit honore Deum.
31 Utque sit hoc pejus, sub corde latentia monstra,
32 criminis et maculas, et rea vota tuli.
33 Jusserat altitonans ruituram ostendere lepram,
34 nec decuit medicas ulla latere manus.
35 Sed tacui, virusque latens, vulnusque repressi,
36 ulcera sic clausis plus nocuere viis.
37 Sic vetus occulto durata est plaga veneno.
38 Seque meo serpens pectore cancer alit.
39 Frigescit virtus, nec habet praecordia sanguis.
40 Et frustrata suis motibus ossa jacent.
41 Non mihi jam voces, non guttura rauca querellis,
42 clamanti tota quid valuere die.
43 Nec secus ac tristes vicinae mortis olores
44 tempore funereis indoluere modis,
45 vellem funestas animo depellere curas,
46 atque sitim lacrimis exsatiare meis.
47 Sed caro, vel sanguis, vel lumina clausa sopore,
48 vel furor in medio comprimit ora sono.
49 Contemptusque potens, temerataque pulvere sacra
50 exagitant casu pectora torta suo.
51 Namque gravis mihi facta manus, quam condidit orbem,
52 stat super, et justo me premit illa metu.
53 Vespere cum seros radios sol aureus urget,
54 cum levat evicto lumina prima solo.
55 Occurrunt torvi lemures mentemque fatigant,
56 heu quianam dominum deserit illa suum.
57 Occurrunt culpae, cruciataque viscera nigro
58 igne, et Lethaeis triste minantur aquis.
59 Jam facies mentis vastam dedit alta ruinam,
60 concidit, et vivum perdidit illa decus.
61 Spiritus et fatuus nullo solatur amore
62 ulcera, dum lambens nil nisi virus edit.
63 Infixos tribulos et acuta cuspide vepres
64 perpetior vanis capus ab illecebris.
65 Sic mecum confusus agor, gyrisque rotisque
66 volvor in obscuro nomen inane toro.
67 Dumque meis oculis species ultoris inhaeret,
68 spinaque sub venis fixa peregit opus.
69 Dumque ferox anguis circum praecordia serpit,
70 ostenduntque suos fusa venena dolos.
71 Tantum opus est portam flammae aperuisse micanti,
72 occipio miserum tollere faece caput.
73 Nunc patrias contemplor opes, promissa petenti
74 sideraque, et pravos astra rotare dies.
75 Aeternas poenas sceleris, vel praemia vitae
76 perpetua, et passum corda vocare deum.
77 Praesentemque suis, oblitum et crimina patrem,
78 ad se conversis nulla negare viris.
79 Extemplo arripior sursum, disjectaque terrae

80 vincla tero, et fractis cassibus alter ego.
 81 Agnosco medicum, detectaque viscera pando,
 82 nec fugiunt medicas ulcera nostra manus.
 83 Quamquam animus meminisse horret, vocemque refugit
 84 ostendo culpae monstra pudenda meae.
 85 Pectoris evomui virus, cordisque venenum,
 86 polliceor vinctas in bona jussa manus.
 87 Seu miserum jubeas Scythicos sorbere dracones,
 88 sic volo : dat dulcem succus amarus opem.
 89 Nec causas dico sceleri, fortemve tyrannum
 90 invictum laqueis me rapuisse suis.
 91 Non stellas genito infestas, non tristia signa,
 92 non queror arbitrium fata tulisse meum.
 93 Me ipsum quem feci, non mundum aut sidera damno,
 94 in duce, si cuperem vincere, victor eram.
 95 Sed miser, et sitiens, potu seductus amaro,
 96 praeposui nitido Tartara maesta polo.
 97 Prodidit et patrium Stygio se subdere regi
 98 heu mea mens votis eligit acta suis.
 99 Non nego, non fugio, nam quae mihi Pergama prosint ?
 100 A domino tutus quis queat esse locus ?
 101 Quis feret ingrato tutamina firma nocenti
 102 quem sequar ? In dominum quis dabit arma meum ?
 103 Ad te confugio, genitor, tua numina posco,
 104 tu miserae mentis solvere vincla potes.
 105 Tu potes, atque soles peccata resolvere verbo
 106 caecaque cum radiis antra ferire piis.
 107 Tu patrium limem, maternaque pocula verso
 108 das mihi, sit vero gloria summa patri.
 109 Tuque duces leti, Phlegetontidasque sorores,
 110 das pius a lacrimis vertere terga meis.
 111 Impietas jam nostra ruit, furiaeque laborque,
 112 excussumque meo pectore noctis onus
 113 hoc erat in primis, quod te pia turba petebat,
 114 optabantque oculis atra videre suis.
 115 Has mundata cohors lymphis et sanguine felix
 116 non importuno tempore poscet opes.
 117 Dum Zephyrus, dum blanda dies, cum caesa resurgunt
 118 semina, cum victo frigore vernat ager ;
 119 cum Deus in castris, et adhuc placabilis ira,
 120 et micat ad valvas flamma repulsa reas.
 121 Nunc locus est, rectorque vocat, nunc aequora parent,
 122 dulcis et a dextris puppibus aura volat.
 123 Sed cum dura silex flammis immota videbit,
 124 turbidus horrissonas volvet et Eurus aquas,
 125 cum vastae undarum facies, et vortice nigro
 126 obruet indomitum corda superba salum,
 127 non oleum, non mella patris, fontemque perennem
 128 inveniet factis prodita turba suis.
 129 Non Charites dulces, non magni pignora regis
 130 ebria mens somno sperat habenda suo.
 131 Exsul ab amplexu veri pudibunda mariti
 132 et procul aethereo concidet illa toro.
 133 Desertamque graves Furiae Stygiusque satelles
 134 nitentur rostris dilacerare feris.
 135 At pius omnipotens summa protector, ab arce

136 sta mihi, nec servum despice, Magne, tuum.
137 Respice, Magne, tuum qui condidit omnia natum,
138 ex nostra verum virgine corpus habet
139 pro misero advigilat Christus, miserumque tuetur,
140 et cadit a passo funus et umbra Deo.
141 Emeruit servare suos, cum sanguine fuso
142 stravit Tartareos ad crucis arma duces.
143 Tu pater, et pastor, quo spem concepimus uno
144 teque decet natos velle juvare tuos.
145 Tu misero tutamen ades, patrisque vocantem
146 auxilium gremio suscipis alte tuo.
147 Das veniam flenti, vastataque regna reformas,
148 ne tibi fidentem desere pastor ovem.
149 Circumstat me flamma, cruor, funusque, furorque,
150 surgit et in nostros vasta procella sinus.
151 Ne dextram constringe tuam, sed ab hoste superbo
152 eripe me, en tactum non feret ille tuum.
153 Diffugiet pavor umbriferens, et turba luporum,
154 custodiesque meum conditor ipse latus.
155 Terrificans Ditem et Lemures mea gloria princeps
156 emicat, excubias et mihi ductor agit.
157 Sic effatus eram. Dextra mihi fulgur ab aure
158 intonat, et gratus sic ait ore Deus :
159 "Sum Pater, et patiens, nec crimina prisca recordor
160 si redis ad gremium, prodige nate, pium.
161 Si cupis, ipse adsum, primo qui firmus amore
162 effundam labris mella priora tuis.
163 En tibi vera meo dabitur sapientia dono.
164 Verum iter et claros conferet illa dies
165 instruet illa tuos sensus, animumque, reclusos
166 ut caelos recta possis adire via.
167 Et quacumque voles gressus firmare decentes,
168 haec erit haec oculis usque secuta suis.
169 Nec te Argiva phalanx, Babylos nec barbara laedet
170 nec poterunt saevi te lacerare lupi.
171 Namque adero, carumque geres in pectore numen,
172 sta precor, et socio non moveare deo.
173 Ergo homines recti superis attendite flammis,
174 quos Deus omnipotens ad sua sceptrata vocat.
175 Os homini sublime datur caelumque videre,
176 ne ferte ut pronum bestia caeca caput.
177 Ergo agite erectos, ad sidera tollite vultus :
178 spiritus ad summas altus anhellat opes.
179 Qui sapitis, patriam generoso quaerite vultu.
180 Qui sapitis, veras quaerite divitias.
181 Degener est animus, cui tantum terrea cordi :
182 terrena insipidis sunt magis apta feris.
183 Haec fuge, quisquis ades, ne te malus auferat ignis.
184 Effuge, quae mediis monstra videntur aquis.
185 Hinc te Scylla rapax, hinc insatiata Charybdis
186 postulat, ad dextram littora verte ratem.
187 Ah, teneram vitam scopulis ne perde cruentis,
188 nulla necis notum bellua legit iter.
189 Ah miser, et laqueo capieris prodite viso,
190 et fugient damnus caeca jumenta suum ?
191 Respice Christiferis devictum viribus Orcum,

192 nudaque Tartareo terga dedisse duces.
 193 Suspice magnificum praestantia numina regnum,
 194 et pretium puri pectoris illa dari.
 195 Aspice jam et Christum qui tam pia brachia tendit,
 196 dulcis ad amplexu te vocat ipse suos.
 197 Non amor est, timeas, sceptro ne pulsus ab alto
 198 exsul ad infernam praecipitere domum.
 199 Est pius, est verax, non est onerosus amanti.
 200 Dumque locus medico, vulnera nostra fovet.
 201 At solet hic vinclis animos frenare superbos,
 202 duraque sub pedibus rumpere colla suis.
 203 Verberibus, ferula, dirisque arcere lupatis,
 204 ora fera, ut melior, justior, ille solet.
 205 Fortis in adversos scelerata expellere monstra
 206 novit, et aeterno est liber amore furor.
 207 Ecce Philistaeos dirissima corda gigantas
 208 Persas Chaldaeos fregit et Antiochos.
 209 Imperio Saulem indomitum, saevumque Iheucum,
 210 Nabathique reas colligat ille manus.
 211 Achabcamque domum, rumpentem et foedere Zambrum,
 212 quid plus, Tartareos percutit ille duces.
 213 Non impune oculis Deus adspicit omnia justis,
 214 expectant animos multa flagella reos.
 215 Hinc implent varii diversa volumina morbi ;
 216 hinc bella, hinc ventis aspera saevit hiems.
 217 Hinc multi et subiti casus, curaeque nefandae,
 218 hinc misera assiduus qui premit ossa labor.
 219 Hinc falsi fratres, et iniquis improba venis
 220 turba furens, hinc nos carnis adurit amor.
 221 Hinc mundus, tupisque Satan, hinc turbida nocte
 222 corda vehunt, votis hostica vota suis."
 223 Circumstant nos flamma rigens, Stygiique decembres
 224 et quicquid circum cernimus, hostis adest.
 225 Deme Deum, tanto qui non superatur ab hoste,
 226 hunc extra quisquis te vocat, hostis erit.
 227 Hunc quaere : hic numquam vana spe ludit amantem.
 228 Hostibus a cunctis hoc duce tutus eris.
 229 Fide Deo, et monstris non es superabilis ullis.
 230 Opponet summas in tua bella manus.
 231 Fide Deo, vinctisque tuos clarissimus hostes.
 232 Nec quibus evincat te furor arma tenet.
 233 Hac spe surge potens, Ditemque et Tartara vinctes,
 234 spes Domini cunctos territat orbe metus.
 235 Eia igitur Domino celebremus gaudia summo.
 236 Extollatque pium mens animosa Deum.
 237 Ille jubat patrium venis effundit apertis,
 238 dat charite servis robur et arma suis.
 239 Ille movet, motosque juvat, rectique tenaces
 240 sustinet, et victis nos beat ille malis.
 241 Huic sit honor, summumque decus, et gloria vitae,
 242 cujus opes hominum dicere lingua nequit.
 243 Et Pater, et Natus, divini et Numen amoris,
 244 sint, vivant, unus tempus in omne Deus.

ELEGIA TERTIA IN TERTIUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_3 v.1 Alme Deus miserum stricto ne prede furore,
 2 nec tua letifera corripe membra manu.
 3 Vindicis iratum valeat quis ferre flagellum,
 4 si jacis in lapsos tela severa viros ?
 5 Si caput hoc jubeas trifidis involvere flammis,
 6 te contra tutum quis putet esse locum ?
 7 Ah pater, est animo non tanta superbia nostro.
 8 Diffitear poenas ut meruisse graves.
 9 Sed pietas, sed summus amor, nomenque paternum,
 10 deflectant oculos in mea corda tuos.
 11 Ah ! pereo, succurre, Pater ! Fixasque sagittas
 12 a nostro et duram pectore tolle manum.
 13 Hei mihi, cur tenso mea pectora percutis arcu ?
 14 Et toto inflictum robore vulnus agis ?
 15 Si pereo, perit ille tuus, quem sanguine sancto
 16 lavit et aetherea maximus emptor aqua.
 17 Respice me, et versum luci vitaeque reforma.
 18 Tam rapido servum rex feris ense tuum ?
 19 Ecce cruentatos turpataque lumina vultus,
 20 nigraque morboris ulcera visceribus,
 21 nil sanum in carne est. Dirum penes omnia virus
 22 tenditur, et venas tabida pestis habet.
 23 Judicis aspectum timeo, pavidoque gelasco
 24 pectore, nec caelum jam mihi ferre licet.
 25 Dumque meos habitus, horrendaque crimina cerno,
 26 heu mea Tartareos cerno per ossa lupos.
 27 Non locus in pace est, misero, bellumque chaosque
 28 exagitat furiis improba corda malis.
 29 Hoc mea gesta caput leto mersere profundo
 30 et sceleris culpas pondera magna fero.
 31 Opprimor, excrucior, curisque exuror acerbis,
 32 dum video quantum dat mihi crimen onus.
 33 Hinc furor, hinc Phlegethon taeterrima monstra fatigant,
 34 hinc caeli admissis perdita regna malis
 35 spretus et omnipotens, et numina laesa minantur,
 36 totque reus poenas quot bona perdit habet.
 37 Uror et insipiens, quod, limina cara parentis
 38 dum fugio, hostiles vertor ad insidias.
 39 Sic putruit mihi sanguis iners, et rupta cicatrix
 40 irridet medicas non valitura manus.
 41 Nam saepe ad vomitum rediens, ludensque magistro,
 42 non sino inexpertum vulneris esse locum
 43 sic miser et vitae gnatis invisus honoris
 44 amens Tartareo sum data praeda duci.
 45 Curvus et in sordes votis confusus amaris
 46 ducor inops, rectum nec juvat ire gradum.
 47 Nec mihi laeta dies, nec vento ad vela secundo
 48 erigor, ante oculos sunt bona nulla meos.
 49 Prospera nulla placent, sed me male singula terrent

50 tristis et infernas cogor adire vias.
 51 Funera maestus amo, non hostica tela petitus
 52 immoror, o culpa nox furiosa meae.
 53 Infera confregit debiles mihi dextera lumbos.
 54 Jamque dare ad vitam semina nulla queunt.
 55 Jam caro fracta jacet, duroque illusa sopore
 56 languet, et in morbos vertitur acta suos.
 57 Languet, et urbe procul vivo deserta marito
 58 nescit ab hac caecos tollere faece sinus.
 59 Errat et in silvis vacuis nec lumina sentit
 60 nec fugit amplexus, hostis acerbe, tuos.
 61 Afflictus tribulis jacui, somnoque ligatus
 62 sternor humi, ut victum convenit esse reum.
 63 Praecipitesque ausus et jam sua corda pavescens,
 64 se mea mens gemitu territata ipsa suo.
 65 Ac fremitu ingenti, patrio compulsata dolore,
 66 suscitata ut natum torva leaena suum.
 67 Non secus abjectos animos mentemque sepultant
 68 contendo ad laetos jam revocare dies.
 69 Ne quicquam exclamo, sedet alto pectore vulnus
 70 usque opifer binam det mihi summus opem.
 71 O princeps verum vitae caput, aspice mentem.
 72 Coram te lapsus non negat ipsa suos
 73 ad Dominum rediisse optat, sensitque vocari
 74 et cupit ad dulcem sera venire patrem.
 75 Opto nihil, formido nihil, mihi fixus inhaeret
 76 Conditor : est votis unicus ille meis.
 77 Jam semel expertus puerilia corporis arma
 78 agnosco magni robora firma Dei.
 79 Illecebrae carnis pronae mala gaudia terrae,
 80 hei mihi, post damnum sunt mihi nota meum.
 81 Tu superes, qui prisca novas, reparasque resecta
 82 culmina et a presso vertice tollis onus ;
 83 tu superes, quem corde petat, qui dura tremiscit
 84 Tartara, qui ad saevam non velit ire famem.
 85 Ergo optatus ades. Nihil est quo justa recuses
 86 vota sequi occisus per mea facta Deus.
 87 Non tibi inauditos dat nostra licentia planctus,
 88 cernis prostratos quos facis ante viros.
 89 Ante mare et terras et quod tegit omnia caelum
 90 vidisti ingratos in tua dona reos.
 91 Vidisti amplexas furias, charitenque repulsam,
 92 et quaecumque petat me ferus ultor habet.
 93 Sed simul et Christi meritum, palmamque, ducemque
 94 cernebas victis ferre tropaea malis.
 95 Hoc spem nervosam tribuit, quocumque feramur
 96 possumus in passo vincere monstra Deo.
 97 Illa meis oculis facies morientis inhaeret,
 98 quae vitam socios fecit habere suos.
 99 Insurgant Furiae vel Tartara cuncta tumescant,
 100 in Christo victor qui velit, esse potest.
 101 Ergo pium gremium cupio, speque alta tenaci
 102 dona peto, quamquam non ea promerui :
 103 promeruit Christus, vicit leo : perfide Daemon
 104 me fuge, et adversas, improbe, tolle manus.
 105 Tuque meum votum ne desere, summe Creator.

106 Suscipe me : genito quis negete ora suo ?
 107 Suscipe, nec pigeat voces audire vocantis
 108 quem summa huc missus quaerit ab arce Deus.
 109 Cuncta vides, versumque vides, nec despice versum :
 110 quos, nisi quos versos videris emptor amas ?
 111 Ecce hostes, alasque truces et castra nocentum,
 112 ah perii, optatam des nisi victor opem.
 113 Ah perii, frigetque animus. Jam displicet hostis,
 114 sed quae prava puto, nil minus illa sequor.
 115 Quo vocat et ratio, deterret vana libido
 116 sic me distractum terra polusque ferunt ;
 117 hinc venit ut vasto turbatum sanguinis aestu
 118 cor miserum curis fluctuet in variis.
 119 Et mea me virtus cunctantem et multa paventem
 120 deserat. Heu proprium nec mihi lumen adest.
 121 Lux oculis nativa meis oppressa sopore
 122 nubilat, et missam non bene sentit opem.
 123 Nec modo quae flatu sunt discernenda superno
 124 non capit, humanum sed rationis iter.
 125 Infelix nimium, cui robora nulla supersunt
 126 ut queat abjecta tollere pectus humo.
 127 Infelix, cui flamma datur, sed victa tenebris
 128 scintillam media vix bene servat aqua.
 129 Praesidioque carens ipsis infensus amicis
 130 opprimor, atque meas proximus urit opes.
 131 Vicinique graves oculos invertere temptant,
 132 inque meas vires percita tela movent.
 133 Excubiae fugiunt agiles, custosque recedit,
 134 aut silet, et circum mortis imago volat.
 135 Sic procul a caxtris ut apertum Numinis hostem
 136 me ferit innumeris vox inimica modis.
 137 Vim faciunt, contraque instant, stimulisque retorquent
 138 qui cupiunt animae vincula longa meae.
 139 Supplicia atque animo quaerunt quae tristia nostro
 140 nil nisi sunt vanos ora locuta jocos.
 141 Ad nugas tantum sapiunt, umbrosaque signis
 142 monstra colunt, tensis turba cavenda dolis.
 143 Nam zephyris dira arte latent, flatusque secundos
 144 corrumpunt, pestem naribus objiciunt.
 145 Praestigiis multis, namque his via nota nocendi,
 146 curant Phoebeos vertere in antra dies.
 147 Nunque minis rabidis per numina laesa trementem
 148 dejiciunt, crustis nunc necis antra tegunt.
 149 Blanditiis nunc corde movent, nunc tempora firmant
 150 longa dari, aeternas nunc pietatis opes.
 151 Ast ego non alio cupiens florere magistro,
 152 quam qui me flammis vexit ad astra suis.
 153 Auribus occlusis gelidae mala carmina noctis
 154 expello, ut nullum qui capit aure sonum.
 155 Verbaque continui pressis venientia labris
 156 ad saeva et patiens murmura murus eram.
 157 Sic aures, sic ora tuli, non tacta profanis
 158 pulsibus, ac ullo non capienda dolo.
 159 Sic hostem vici fugiens, genera alta triumphi
 160 quis neget ? Est nostrum vincere monstra pati.
 161 Ardua vincenti non est via, ferre laborem

162 non piget, en flammis tersa metalla micant.
 163 Omnia perpetiar nulla superabilis arte,
 164 dum tua lux animo fulserit una meo.
 165 Magnus enim Deus es quo spem concepimus altam.
 166 Spes mihi, nectareos te duce nosse cibos,
 167 spes mihi, qui facies victo me surgere leto.
 168 Clara de irriso ferre tropaea dolo.
 169 Nec timeo verum vana spe ludat amantem,
 170 quem sequor optatus per mea vota Deus.
 171 Fallere nescit amor, cui mens mea credidit uni,
 172 spes mea de tuto non ruet icta loco.
 173 Audiet Omnipotens qui nullo fallitur, ullum
 174 nec fallit, Charites fundit et innocuas.
 175 Audiet usque meos gemitus vocemque profundam
 176 nec temnet justas justior ille preces.
 177 Quin audire optat, qui se cupit ante vocari,
 178 huic pia sunt magnae pectora deliciae.
 179 Laetus ad humanas flectit sua nomina voces,
 180 nec negat ingratis viscera sancta viris.
 181 Agnoscitque humiles facies, germanaque fassus
 182 pignora, non fletum despicit ille pium.
 183 Quod promisit erit. Decreta resolvere non est
 184 suetus amans, verbo perstat et ille suo.
 185 Sic ego non duros timeam perterritus hostes,
 186 excubias vigiles cui Deus unus agit.
 187 Non terrae laevos ignes, non frigore leti
 188 expaveam, aut variis monstra superba minis.
 189 Quicquid erit, jam me nec sperent Tartara civem,
 190 gaudia non atris unguibus ulla feram.
 191 Stat Deus insufflans vires, firmatque vigorem
 192 meque habilem flammis sustinet ille suis.
 193 At quia jam nimium mores valuere nefandi,
 194 nec veniunt lento summa teneda gradu.
 195 Dum mutare pedes cupio, paulumque moventur,
 196 illudit nostrum non pia turba caput.
 197 Affectus teneros damnant, devotaque Diti
 198 pectora Tartareas jam subiisse vias.
 199 Nec radiis liquisse locum fata aspera dicunt,
 200 in caelis vivam nec superesse domum.
 201 Utque sciens culpam Stygio damnaverit Orco
 202 spe sine jam lapsus intonat illa meos.
 203 Ac nec fata timens nec iniquae murmura vocis,
 204 nil dubitat magno mens animata Deo.
 205 Scilicet infernae delusus imagine noctis
 206 aggrediar summo bella movere bono ?
 207 Contemnam pietatis opes, caritemque vocantem
 208 ne quicquam lapsos credimus ante viros ?
 209 Quin age Taenarias fauces sub nomine Christi
 210 fas erit atque canem vincere tergeminum.
 211 Servator nomen Christo est. Quem servet et ille ?
 212 Quem nisi quem victum perfidus hostis habet ?
 213 Hoc verum est. Vivo dubitet quis credere verbo ?
 214 Jurat per vivum firma futura caput.
 215 Si me paeniteat sceleris, vitaeque superbae,
 216 de spinis pulchram quis neget esse rosam ?
 217 Paenitet erroris. Et per mihi tradita mystam

218 supplicia, et dominum vinctus adibo meum.
 219 Seu velit hoc corpus trinis cruciare flagellis,
 220 falsaque mortiferas mittere in ora faces.
 221 Seu miseros sensus bibito torquere cruore,
 222 vel dare sub nostris Tartara visa malis.
 223 Pepetiar. Subeamque lubens, quaecumque paratus
 224 dura pati, domini sunt ea dona pii.
 225 Quin cum caesus ero, plus me meruisse putabo,
 226 qui videam factis numina laesa meis.
 227 Nec dixisse satis fuerit, percussa dolore
 228 pectora non laetos sunt habitura dies :
 229 semper et ante oculos venient mihi crimina maestos
 230 et dolor, heu, culpas coget adesse meas.
 231 Ut bene cum norim quae sint mea vulnera liber,
 232 agnoscam magni numen et arma Dei.
 233 Nec studiis terrae lapsus vincar ve pudore,
 234 nec mea lugenti monstra tacenda mihi.
 235 Pandam aditus omnes sceleris, culpaeque recessus.
 236 Nec sunt de vitiis ulla neganda meis.
 237 Tuncque decus Charitis, medico nova gloria summo,
 238 tollentique deo crimina surget honos.
 239 Tunc grates hymnosque ferens excelsa Tonantis
 240 gesta canam, et plausus, maxime Nate, tuos.
 241 Ast Acherontei fratres, Stygiaeque sorores
 242 ingruet in nostrum pestis acerba later.
 243 Ac livore gravi, solitoque excita furore
 244 me feriet gladiis perfida turba novis.
 245 Mota odiis, nunc igne palam, nunc arte veneni
 246 quae saniem falsis occulit illecebris,
 247 contra aderit, nostramque petens invertere lucem
 248 gestiet ad tenebras me revocare suas.
 249 Lethaeisque undis somnosque assueta juvenus
 250 quae mala pro captis dat fugienda bonis,
 251 detrahit ignarae menti, velut atra cicutae
 252 pocula Jessaeis sorpserit illa favis.
 253 Credula passeribus, caudisque illecta luporum
 254 dicit, vel magicis pectora nostra sonis ?
 255 Irridetque meas veneres, quae terrea curant
 256 gaudiaque et gustus linquere corporeos.
 257 Jam vero, ut lignum, colaphos, letumque crucemque
 258 audit delicias mi superesse alias,
 259 audit ut a plagis vivos me haurire liquores,
 260 obstupet, et tumidis ebria fertur aquis.
 261 Hinc bellum crudele movet, hinc instruit arcus,
 262 hinc ferit et vitam lingua canina meam.
 263 Sed succurre tegens, nec me, pater alme, relinquo.
 264 Optime, nec servum desere, magne, tuum.
 265 Castra inimica vides, armataque monstra venenis,
 266 in me ni faveas horrida surget hiems.
 267 Ne discede, parens, nihil est quod possumus omnes.
 268 Ni tua nos virtus adjuvet et foveat.
 269 Nil nisi nubiferam cernent mea lumina noctem,
 270 si tua lux oculis non favet alta meis.
 271 Quis sine te tantos veniat victurus in hostes,
 272 o decus, o voti certa corona pii ?
 273 Da, precor, auxilium firmasque in bella cohortes

274 pro cunctis unus tela salutis habens.
 275 Ne mihi cui Charites, maternaque pocula fundis,
 276 deficiant flammae pignora tanta tuae.
 277 Sitque unum trinumque decus per saecula cuncta
 278 Regi, qui verbo condidit astra suo.
 279 Aeternusque Pater, pariter Natusque, bonumque
 280 Pneuma micet, magnus nunc velut ante Deus.

ELEGIA QUARTA IN QUARTUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_4 v.1 O princeps hominum divumque, o maxime rector
 2 cui rigidum versis non placet esse viris,
 3 orantis miserere mei, gremioque paterno
 4 suscipe, quem illapsu numinis ante moves.
 5 Vis dare justa deus, sed vis dare justa vocatus,
 6 tuque prior misso lumine corda vocas.
 7 En tibi, jamque tuo surgunt mea pectora verbo,
 8 ne jam Lethaeis pressa ferantur aquis.
 9 Suscipe, et Ebronico nigrantes pulvere vultus
 10 ne fuge, sunt Domino multa ferenda pio.
 11 Omnia fert charitas patiens, nullumque perire
 12 vis Deus, haec regni summa corona tui.
 13 Scilicet in Solymo pateris rex vulnera campo,
 14 et crux Tartareos conterit alma duces,
 15 scilicet humanas divino sanguine culpas
 16 abluis, et victo funere victor ovas,
 17 ut semel assertus Stygio parere tyranno
 18 cogar, et infernis sim data praeda lupis.
 19 Quin age, jam a servo furiosos excute manes,
 20 rumpe potens empti vincla superba viri.
 21 Haec pietas est magna Patris, servare nocentem,
 22 numinaque ad fletus flectere sancta pios.
 23 Haec pietas, servare reos, justoque vocare
 24 non venit aetherea maximus emptor ope.
 25 Jam mihi rex flatu venias ad vela secundo,
 26 quo silet in medio vasta procella salo
 27 quo tua lux radio tenebras irrumpit Avernas,
 28 hoc me de culpis eripe, magne, meis.
 29 Ut magna est bonitas ligno occubuisse potentem,
 30 est pietas lapsos magna levare viros.
 31 O Deus omnipotens nostro miserescere labori,
 32 et solito noctem lumine vince meam.
 33 Tu fons quo sceleris maculae terguntur iniquae,
 34 purificans populos quo datur unda reos.
 35 Tu Charitis lymphas, et flumina mixta cruore
 36 das quibus aeternas ebibat unctus aquas.
 37 Me quoque ab interitu revoca, pulsisque tenebris
 38 da pius aetheream cernere posse diem.
 39 Da mea corda tuens vitiis exurgere pulsus,

40 mundaque munifico templa futura Deo.
 41 Non ego sum omnino quem non pia numina tangat,
 42 ceu procul hinc summum qui putat esse bonum.
 43 Agnosco lapsus, vitium, culpamque scelusque,
 44 nec nego me Dominum deseruisse meum.
 45 Proh dolor, heu nostrae non est opus indice culpae
 46 me fateor justam promeruisse necem.
 47 In me vermis adest, actus qui accusat iniquos,
 48 me miserum saevis morsibus excrucians.
 49 In me Tartareae fauces, et perfidus hostis,
 50 convictum longi criminis arma tenent.
 51 Ipse ego discerptus miseros crudeliter artus
 52 injicio motas in mea membra manus,
 53 supplicioque gravi devota cadavera morti
 54 sunt furiis oculos usque secuta meos.
 55 Et nisi mittis opem, perii : miserere vocantis.
 56 Ob mea num princeps crimina surdus eris ?
 57 Te solum laesi Dominum, quid pestifer ultor
 58 a me placato postulet ille Deo.
 59 Tu veniam concede, parens. Fera monstra silebunt.
 60 An precor an furias unicus auctor amat ?
 61 Tu veniam, quid lora petis, quid tangeris ira ?
 62 Quid ve meum memori pectore crimen habes ?
 63 Terrea vasa vides, et quae tu feceris ultro
 64 corpora, per sensus exagitanda suos.
 65 Angelicos olim cuneos in perdita verti
 66 monstra vides, oculos et violasse tuos.
 67 Quid mea miraris nigrantibus exta mamillis ?
 68 Quid mirum luteam sic cecidisse domum ?
 69 Erranti veniam si des, tua gloria princeps,
 70 ac mea si tollas crimina justus eris.
 71 Non licet hic longis Adamos Evasque querellis
 72 rumpere. Facto homini nil nocet Eva Deo.
 73 Quorsum opus est nostros censere strictius actus,
 74 unus pro cunctis debita solvis amans.
 75 Hoc erat illa crucis cum te pia ligna tenebant,
 76 pendentem clavis Conditor alme feris,
 77 ut cruce confixus veteres affigeret angues
 78 atque Deus morbis pharmaca plena daret,
 79 hoc ipsum adflatu divini pneumatis actus
 80 plurimus Esaias vaticinatus erat.
 81 Haec mihi non ficto jurat Deus altus amore,
 82 sic data in occiso pignora certa Deo.
 83 Sic justas Domini voces, sic foedera firmans
 84 vinces iudicii tela superba mali.
 85 Ut cum sacrilego motu feriare loquentum,
 86 quod tua promissam dextra negarit opem,
 87 adducar venia salvus, justoque triumphans
 88 sanguine dem veram numinis esse fidem.
 89 Et qui me videat vitiis vixisse peremptis,
 90 pangat ovans firmi nomen et arma Dei.
 91 Nec noctem imponat soli, sed laudet oborto
 92 lumine, quod victis fulserit hoc tenebris.
 93 Non mea de saevis oriuntur vincula fati,
 94 durave nascenti lex dedit illa mihi.
 95 Sed sinit Omnipotens ut, me subeunte tyrannum,

96 constet in electis me periisse malis.
 97 Et nova cum Pharios absorbeat unda furores,
 98 gloriaque et Domini sit rata fama pii.
 99 Et jacet in Rubro rabies taeterrima ponto,
 100 cum bonus hic vitium, te duce, vincit amor.
 101 Sic vincis, vinctesque atros clarissimus hostes,
 102 o decus, o verae gloria justitiae.
 103 Justitia est veniam misero praestare dolenti,
 104 ante fores jactum nec repulisse virum,
 105 ecce, fatebor enim, maculis et labe paternae
 106 concipior carnis crimine natus homo.
 107 Sic fero contractum terrenae faecis odorem,
 108 plusque placent animo plus nocitura meo.
 109 Contractamque super rabiem nova toxica fudi
 110 percitus, et labris dupla venena reis.
 111 Atrocesque angues, et quicquid militat Orco
 112 exacui, gladiis ictus et ipse meis.
 113 Sed tua me pietas ponto subduxit acerbo,
 114 sustinet et flammis lumina sancta suis.
 115 Illa graves oculos conatem attollere sursum
 116 juvit, et excivit, admonet, instat, alit.
 117 En rectum, verosque animos per saecula vivens
 118 diligis, ac versos cernis ut innocuos.
 119 Verus et ignipotens flammis manifesta supernis,
 120 arcana immensi das mihi visa boni.
 121 Per te occulta meo nota est sapientia cordi,
 122 quod video fateor muneris esse tui.
 123 Tu mihi quodcumque hoc flammae, qua concipit ignem,
 124 mens mea, qua noctem despicit et tenebras,
 125 o dulces Charites, sacris me aspergite lymphis,
 126 ut Domini flatus et pia sacra feram.
 127 Reddite deliciis, mentem date fontibus ora
 128 spargite, et in nostrum cinnama sancta caput
 129 mundabor placiturus hero, nivibusque venustis
 130 candidior, laetus perferar ante Deum.
 131 Tunc patrias arces, maternaque tecta revisam
 132 et thalamum domini lotus adibo mei.
 133 Sinceroque animo fusa spectabilis unda,
 134 discam depulso numen amare metu.
 135 Discam deposito fastu cognoscere matrem,
 136 ac rutilans agni candida signa sequi.
 137 Et candore pari superis Acheronta repellam,
 138 magnaque mundantis gloria mundus ero.
 139 Tunc mea mens verbi puris exercita flammis
 140 audiet a sponso carmina laeta suo.
 141 Laetitiam plaususque novos, et gaudia victor
 142 tunc dabis, et paterae mella bibenda tuae.
 143 Ter revoluta toro magno mea pectora nisu
 144 surgent et pacem desuper ossa ferent.
 145 At quia sic fragiles pelago jactamur in isto,
 146 inficimusque alio pectora tersa luto,
 147 nunc sensus, nunc saeva caro, daemonque, scelusque
 148 eludunt technis percita corda suis,
 149 si quando adversos sceleratus fugero ad hostes
 150 oblitus dextrae munera tanta tuae,
 151 averte a culpis oculos et vulnera Christi

152 respice, sunt plagis vera medella meis.
 153 Respice amans passum caro pro corpore Christum
 154 insons pro cunctis occidit ille reis.
 155 Respice germanum miseris, fratremque nocentum,
 156 hic datur in nostrum victima sancta scelus.
 157 Respice turpatos et limo et sanguine crines,
 158 ut feriat tenerum luma superba caput.
 159 Ut plexus flagris, et arundine caesus acuta
 160 sustinet haerentes sancta per ora canes.
 161 En fixas clavis dextras, en cuspidе fossum
 162 stat latus et mixtam sanguine fundit aquam
 163 ad rigidum vinclis ferrum pes tractus uterque est
 164 dico iterum, en magni vulnera quina Dei,
 165 haec tibi pro nobis ferimus, hoc pendimus aurum,
 166 quo solvit socius debita nostra pius.
 167 Quicumque arctoo veniens descendit ab axe,
 168 seu Lybico medius quo calet igne polus,
 169 seu per Gangeticos zephyros, Nabathaeaque regna
 170 litora per Calpes seu bene vertat iter,
 171 per Christum securus adest. En respice Christum.
 172 Dat versis tutum sontibus ille locum
 173 ne culpīs attende meis. Sum pulvis, et umbra ;
 174 saepe cado falsis lusus imaginibus.
 175 Sed pro me Dominus dedit ipse piamina caesus,
 176 pro misero magnus sustinet arma Deus.
 177 Sustinet illudi probris, spinasque furentes
 178 per caput et fixi cernimus ora Dei.
 179 Huic iudex volvas faciem ; ne crimina cernas,
 180 jam mea per Dominum cuncta soluta meum.
 181 Non addo meritum carnis, non corda reversa,
 182 hoc charitas donum pangimus esse tuum.
 183 Quid facerem vermīs, ni me Deus ipse creasset,
 184 an nihilum meritis posceret astra suis ?
 185 Quid si non victum vitiis, et clade parentis,
 186 sanguine me et viva tergeret emptor aqua ?
 187 Quid si post sacros latices ad prisca reversum
 188 crimina, de exoso luet ille luto ?
 189 Quid si non pulset foribus, moveatque juvetque,
 190 ac misero praesens sit bonus atque favens ?
 191 Pro me Christus adest, debentur et omnia Christo
 192 hunc tibi, qui plus quam crimina solvat habes.
 193 Perfossumque latus, plagasque ostendit amicas,
 194 non me, sed natum respice, Magne, tuum.
 195 Te precor a culpīs oculos avertere nostris,
 196 et verte in passi viscera sancta Dei.
 197 His ignosce mihi, cunctosque absolve reatus,
 198 dele ex mebranīs crimina nostra tuis.
 199 Hoc tibi in aethereo victor petit altus Olympo,
 200 hoc genitrix Domini candida Virgo mei.
 201 Hoc simul angelici poscunt tua castra manipuli,
 202 hoc et caelestis cetera turba chori.
 203 Nec delere satis nostrae contagia culpae,
 204 in reliquo serpens hostis iniquus adest.
 205 Hostis adest, certatque meum sopire vigorem,
 206 pugnat, ut ille meas pestifer urat opes.
 207 Huic ni obsistis amans, instructaque tela retorques

208 hei mihi, sum rabidis praeda parata lupis.
 209 Sed mihi cor mundum, qua perficis omnia rector,
 210 voce crea, ut victis sensibus alta colat.
 211 Ut male terrestri numquam rapiatur amore,
 212 sed vero verbi pendeat ore tui.
 213 Et rectum flatum recrea, tibi convenit uni
 214 visceribus veras condere delicias.
 215 Spiranti chariten quid non spirare licebit ?
 216 Aur cur non flammam innovet ille suas ?
 217 Ille, inquam, qui cuncta novat, terramque vetustam
 218 eliquat, et caelos qua volet illa, facit.
 219 En Deus, ecce Deus trunco suspensus ab alto
 220 terrigenas miseros ad sua regna vocat.
 221 "Ne me de placido quo das bona gaudia vultu
 222 projice, quem genitus quaerit ab arce tuus.
 223 Ille vocat moriens, genitor ne pelle vocatum,
 224 nonne precor tanti sit tuus ille tibi ?
 225 Labitur in terram, duros ut passa labores
 226 hic recreet verbo pectora nostra suo.
 227 Ad mea conversi juvenes praecepta venite."
 228 Hic ait, et gremio coepit utrosque pio.
 229 Erige labentem, non projice : cernis apertos
 230 ecce polos, magni morte fuisse Dei.
 231 Scilicet hoc pretium Christi meruere labores,
 232 lancea, crux, clavi, vulnera, vincla, mori.
 233 Ut liceat nobis divinum cernere vultum
 234 et pateant salvis regna paterna viris.
 235 Ergo tuum sanctum flatum, qui pignora vitae
 236 certa dedit, nostro pectore ne abstuleris.
 237 Dignum erat hunc aedes hominis fugisse nefandi,
 238 et turpem vitiis non habitare locum.
 239 Sed tua me virtus somno caedente nitore
 240 restituit, templo non moveare tuo.
 241 Nec quia peccarim, me desere, nocte subacta
 242 jam tua sunt votis numina sola meis.
 243 Siste favens misero qui flumina sistere retro
 244 verba jubes, verbi est hic venientis honos.
 245 A laeva cecidit crimen, cecidere furores.
 246 Jam capiunt charites viscera nostra tuas.
 247 Nostra domus myrrham, Syriumque spirat amomum
 248 huic charitas flatum non dabit ipsa suum ?
 249 Quin potius te redde mihi, patremque, Deumque,
 250 atque salutarem te mihi redde ducem.
 251 Dulcia germani fecundaque gaudia Christi
 252 redde mihi, et nati pignora sancta tui.
 253 Redde ignem, vitaeque jubar, solitumque favorem,
 254 et firma illapsi numinis illecebras.
 255 Arcanum firma radium, spirataque servans
 256 lumina, me in primo principe prima doce.
 257 Hoc erit, hoc, veniam vero praestasse dolori,
 258 si rata sunt verso dona priora viro.
 259 Nec te paenitat promissi in saecula doni,
 260 summus honos verbi firma tulisse tui.
 261 Sic alios salvus doceam tua dicere facta
 262 ut per cuncta tuum saecula nomen eat.
 263 Sic tua prostrato veniet pax incluta leto.

264 Et pietas rectam sternet in astra viam.
 265 Pulchra viam pulchrae sternet sapientia paci,
 266 ad finem nostros cum trahet illa gradus.
 267 Sic tua per nostrum notescet gloria crimen,
 268 nec nitidum solem fumus et umbra prement.
 269 Ac me servatum, victis vixisse tenebris,
 270 extollet domini clara tropaea pii.
 271 Sic tua miratus celebrabit robora mundus
 272 agnoscetque suum turba sopita Deum.
 273 Noscet opes patrias, et non exhausta medendo
 274 flumina, quae effundit fonte perennis amor.
 275 Impius aspiciens tanti monimenta decoris,
 276 et mea magnifico vivere corda Deo.
 277 Frustratumque nefas, et me jam crimine victo
 278 inclyta facti hominis pangere gesta Dei.
 279 Te votis exquiret amans, pulsoque tyranno
 280 gestiet ad verum te properare ducem.
 281 In speculum servatus ero, qui perditus umbra,
 282 suspiciar gremio prodigus ante tuo.
 283 Liber in exemplum, Pharios exutus amores,
 284 utilis a culpa dicar in orbe mea.
 285 Ergo age me, ductor, furiosis eripe castris,
 286 immanique animam pondere solve meam.
 287 Sanguineoque duces, funestaque tela Gigantum
 288 vince, ruit sanguis sanguine, morsque nece.
 289 Eripe me, saevos ne sim ruiturus in hostes,
 290 Omnipotens vitae duxque salusque meae.
 291 Justitiamque tuam divino laeta triumpho
 292 excusso e sensu pulvere lingua canet.
 293 Centum ora et linguas ornabo in carmina centum,
 294 dum memoro belli clara tropaea tui.
 295 Justitiam laudare tuam quae desinet aetas ?
 296 Aut tibi quae magno non vacet hora Deo ?
 297 Laeta preces altas et amicos temperat hymnos
 298 mens mea, cum justum concipit esse Deum.
 299 Justus, qui gladio cherubin praefecit acuto,
 300 servet ut a nocuis arva beata viris.
 301 Justus, qui laetis homines expellit ab auris,
 302 censet et hos curis monstra subire novis.
 303 Justus, qui proprium subeunda ad crimina natum
 304 misit, ut ereptos ducat in astra viros.
 305 Justus, qui miseras insonti sanguine terras
 306 mundat, et optatam pectore fundit opem.
 307 Deerat adhuc mirum ventura in saecula nomen
 308 justitiae, Infernas quod terat igne domos.
 309 Hoc est, conversos gremio coepisse beanti,
 310 a medico orantes nec pepulisse reos.
 311 Justitiae decus hoc, misero conferre dolenti
 312 auxilium, exoso surgat ut ille luto.
 313 Discite justitiam Domini, non despicit aegros,
 314 sed juvat hos magna verus amicus ope.
 315 Discite justitiam, serum non fallit amorem,
 316 nec negat admotis ubera sancta viris.
 317 Suscipit optantes ab iniquo surgere somno,
 318 atque humiles magnum tollit ad imperium.
 319 Non hoc ille hominum meritis, sed numinis ori,

320 hoc Deus et soli debuit ipse sibi.
 321 Namque ut omnipotens, hic est simul optimus, omnem
 322 justitiam summo convenit esse bono.
 323 Injusta an virtus, quae sit bona ? Justior illa
 324 quae melior, mancum quis putet esse deum ?
 325 Justus enim Deus est. Ut non Deus esse relinquet,
 326 non volet hic menti non pius esse piaae.
 327 Optima, sed juste, justa est sed sponte, voluntas
 328 cunctipotens, volito sed manet illa Deo.
 329 Deficit hic animus, summo qui percitus igne
 330 quae sentit, nulla pandere voce potest.
 331 Surgit ad auctoris radios, sed pressa tenebris
 332 mens ruit, a crassis ebria facta cibis
 333 sed nostras aperi fauces, linguaeque timentis
 334 vincla tere, ad summi dona canenda Dei.
 335 Tu sine nil magnum mens concipit ardua princeps,
 336 labere sol flammis in mea labra tuis.
 337 Sol alme, et bino rutilans qui surgis ab ortu,
 338 scande cito ad medium luce micante diem.
 339 Scande cito, et nigras radios effunde per auras.
 340 Et mihi da laudem pangere posse tuam.
 341 Carmina sunt dicenda, neget quis carmina soli,
 342 horrida qui flammis circuit antra suis ?
 343 Bellerophontea divina in carmina Musas
 344 nolo, sed angelicam sollicitare lyram.
 345 Aeterno felix celebret te curia cantu
 346 taque pium regem sidera cuncta vocent.
 347 Terra canat, nullaeque obstent a pulvere nubes,
 348 sed tollant natum noxque diesque deum.
 349 Est pius, est justus, non est onerosus amanti.
 350 Vino, oleo, medicus vulnera nostra fovet.
 351 Peccarunt omnes, atque omnes lucis egentes
 352 ad radios una sustulit emptor ope.
 353 Sustulit, et sacro mundatas sanguine turbas
 354 vult pius aethereis consociare choris.
 355 Inde reos turpis captos meretricis amore
 356 eripit, et membris colligat ille suis.
 357 Sic bonus ejectos, et jam bis funera passos
 358 restituit vitae mortuus ipse novae.
 359 Omnia perdideram, saevo cum cesserat hosti
 360 mens mea, nunc iterum liberat ille reum.
 361 Nunc iterumque, iterumque levat, iustoque reformat
 362 o Deus, o verae gloria justitiae.
 363 Quis queat huic regi grates dependere dignas,
 364 servit hic, ut servis det sua regna suis.
 365 Quis meritas laudes ? Iterumque, iterumque repulsus
 366 advenit, et nostras excubat ante fores.
 367 Dat tela, et chariten qua saevum sternimus hostem,
 368 cumque duci videat nos dare terga, vocat.
 369 Pulsat amans, firmusque movet, tandemque reversos
 370 suscipit. O passi viscera sancta Dei.
 371 Immemor et culpis parcens pia dextera nostris
 372 non cessat veras fundere delicias.
 373 Connubiumque sacrum dotali sanguine firmat,
 374 mens pia quo plus quam dulcia mella bibit
 375 huic tanto unitus capiti, dominoque, ducique,

376 quid faciam, aut quo jam munere sacre feram ?
 377 Non hecatombaeos satis est offerre cruores,
 378 non pecudum passo jam placet ara Deo.
 379 Cessarunt priscae latices, funusque bidentum,
 380 corda hominum, caesa non petit auctor oves.
 381 Nil pecdum sanguis, non jam tua vincula, Moses.
 382 Corde coli puro Conditor unus amat.
 383 Gratior est pietas, quam victima. Surgit ad altum
 384 Spiritus, ad patrem fortior igne volat.
 385 Cor humile, offenso nimium placet hostia magno.
 386 Cor humile est vivo numinis ara Deo.
 387 Ergo ingens verusque potens qui cuncta, creator,
 388 diligis, et nullum deseris innocuum,
 389 ad vitam cunctas libeat modo surgere, mentes
 390 qui cupis, ad veri dona venire boni.
 391 Quando vides, homini clarum per funera Christum
 392 dulcia placati regna dedisse Dei,
 393 dum scissum templi velum, caelosque reclusos
 394 aspicis, et nato saecula pulchra tuo.
 395 Et renovata tuas spirant praecordia laudes,
 396 ac bene surgenti nil cecidisse nocet.
 397 Fac pia Salemeos tibi dentur vota per agros,
 398 et nova per flammam tecta nitere tuas.
 399 Jamque Sionis opus primis fulgescere muris
 400 fac bonus, et veteras restituantur opes.
 401 En nova calcato victor facit omnia leto,
 402 moenia da populis et renovata tuis.
 403 Tum sacris incende novis pia pectora verae
 404 justitiae, gratos tunc dabit ora focos.
 405 Tum placidum nostris veniet tibi tibia dextris,
 406 hostia mactatus tunc erit alma Deus.
 407 Christus et ara placens, sacrum, summusque sacerdos,
 408 offeret aeterno seque suosque Patri.
 409 Tunc vitulus carnis, vesana superbia cordis
 410 vincta erit, et flammis concidet usta tuis.
 411 Hoc decus, haec Christi pax, lux, et gloria magni
 412 vivat, et in totum sit Deus ille diem.
 413 Hinc deus aeternam teneat per saecula famam,
 414 qui dat multiplices trinus, et unus, opes.

ELEGIA QUINTA IN QUINTUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_5 v.1 O Christe omnipotens qui solem ac sidera versas,
 2 obsecro, flecte aures in mea vota pias,
 3 exaudi voces immo de pectore ductas,
 4 nec temne ad magnum corda reversa Deum.
 5 Jam meus iste tuas ascendat clamor ad aures.
 6 Ah ! precor, ah, lacrimas respice magne meas
 7 nec ma despicias, quod caeco lumina somno

8 destitui votis proditus ipse meis.
 9 An homo non hominem si rex aeternus amabis ?
 10 Vulnere vel socii non moveare tui ?
 11 A culpa infelix homo sum. Ne pelle vocantem
 12 sed quamquam immerito vir miserere viro.
 13 Optimus omnipotens homines ut morte levares
 14 sumpsisti huc missus carnea membra Deus.
 15 Verbera, crux, vepres, furiosi pocula Bacchi.
 16 Sunt tibi pro morbis pharmaca capta meis.
 17 Non ignara mali miseris succurrere discit
 18 dextera, quae clavos pertulit illa feros.
 19 Quae nexus ictusque graves patiuntur et hostes,
 20 pectora, num genitis dura futura suis ?
 21 Me cruce vivica peperit suspensus amator,
 22 me genuit vivi flamen et unda Deo.
 23 Audiat hoc pontus, terra audiat ; audiat aether,
 24 fas mihi sit socium dicere posse deum.
 25 Me quem Christus amans vitalibus abluit undis,
 26 jam licet auctorem dicere posse patrem.
 27 Ah ! Pater, oranti positus attende querellis
 28 et socius socii vincula tolle tui.
 29 Hinc faciem ne averte tuam. Si crimina turpent
 30 me fecere, tuo sanguine pulcher ero,
 31 pulcher Amyclaeam formam, Charitesque venustas,
 32 quis neget hoc, domino te moriente fero.
 33 Conditor ille fuit, qui me sibi pinxit amore,
 34 nonne vides miras hunc habuisse manus ?
 35 Affigor ligno vitae, mundorque cruore
 36 principis, en nostris emicat ille genis.
 37 Ille meos vultus decorat, mea corda videri
 38 digna facit, magno conjuge pulchra Deo.
 39 Pontificem te cerne deum, pro crimine nostro
 40 offerre irato munera sancta Deo.
 41 En signum , germane, pium, ne averte decora
 42 lumina, me gemitum non viden esse tuum ?
 43 Cum patior, succurre, parens, auremque benignam
 44 inclina ad nostras, conditor alme, preces.
 45 Non sum quem fugias caelo quaesitus ab alto,
 46 quem toties flammis ad tua regna moves.
 47 Advenio serus. Sed tu citus adspice flentem
 48 ferre queunt nullam vulnera nostra moram.
 49 No properes, jam virus edit mea pectora dirum,
 50 et plus epotae plus sitiuntur aquae.
 51 Ah ! pereo, totamque bibo per crimina mortem,
 52 ni properam tribuas verus amicus opem.
 53 Nec secus ac vani sinuosa volumina fumi
 54 deficiunt, flatu quae terit aura suo,
 55 sic nostri fugere dies, arentque medullae,
 56 siccaque combusto sanguine corda jacent.
 57 Cesserunt aevi flores, alacrisque juvena
 58 corrui, et tristis spiritus ossa cremat.
 59 Percussusque caput curis involvor acerbis.
 60 Tota mei virtus pectoris, ut nihilum,
 61 ut levibus ventis fragiles vibrantur aristae,
 62 frigida populeas ut quatit aura comas.
 63 Sic mea mens curis nunc hac nunc volvitur illac,

64 fluctuat, et votis displicet ipsa suis.
65 Oblitusque piis epulanda charismata votis,
66 nulla dedi cordi prandia digna meo.
67 Ut fera per silvas vento pascebar inani,
68 nec meus ad victum jam mihi panis erat.
69 Dumque flagelle timens non puro effabar amore,
70 non bene sunt voces corda secuta suas.
71 Aresco in gemitus, haesitque os carnibus ipsis,
72 vix mihi quae prosint dicere lingua queat.
73 Nec mihi diffusa mentem exonerare querella,
74 nec mea per lacrimas dicere vota licet.
75 Cum cecidi, a duro non est mihi surgere casu,
76 ni bonus ex limo me sibi tollat amor.
77 Nec mihi fas fuerit veram sperare salutem,
78 ni Deus ex misero funere tollat ovem.
79 Hoc decus aeternum est, nisi vires influat auctor,
80 nil caro, nil sensus nilque sophisma potest.
81 Mens mea si vero non sit deserta marito,
82 divini conjunx semper amoris erit.
83 At si sponte ruat, nocturnaue signa sequatur,
84 viderit haec, hostem tunc habet illa patrem.
85 Praesidio deserta jacet, non mobilis umquam,
86 ni juvet artherea maximus emptor ope.
87 Si redit ad Dominum, tunc lucida pervolat astra,
88 tunc sibi plus votis quam petat intus habet.
89 Ast ego crimen habens nulla jam rorifer umbra,
90 crura fero nullis firma futura locis.
91 Solus et in lucis erro igni percitus atris,
92 ut sua quae tristis pectora rodit avis :
93 noctua caelestes ut non bene suscipit ignes,
94 sic ego non radios flamma superna tuos.
95 Et decor omnis abest a nostro et gratia vultu,
96 nec placet hic oculis ignis ut ante meis.
97 Passer ut infelix qui recta perambulat alta,
98 se vigilem insanis motibus excrucians,
99 sic viduos sensus verso, mentemque fatigo
100 maestam, cui nullus jam velit esse comes.
101 Me miserum, quae non turbatum insomnia terrent ?
102 Quam nocet erranti ventus et umbra mihi ?
103 Conviciis multis diro torquebar ab hoste,
104 jurata in plagas pectora falsa meas.
105 Laudibus ut meritis dum me mihi turba canebat,
106 perfida in occultas tela movebat opes.
107 Et cinerem pro pane videns, lacrimasque Lyaeo
108 commixtas, potum riserat illa meum.
109 Dixit et in fletus cur pocula miscuit atra ?
110 An placeant ipsis mixta venena rosis ?
111 At dum te laesum timeo, qui cuncta gubernas,
112 non hostes miror, nec moror esse truces.
113 Aspera verba mihi ; merui tamen aspera verba.
114 Cum mea mens patrios laesit odore sinus.
115 Sic irae faciem, temerataque jura pavesco,
116 allidat nostros ne tua dextra sinus.
117 Ne contemptus amans quem vinum morte levasti,
118 decernas victum morte perire reum.
119 Tempora grata fluunt, celeres labuntur et anni,

120 vanescuntque mei ceu fugit umbra dies.
 121 Heu stupidum, captum vitiis, pressumque sopore,
 122 quem male tam vacuos non dolet ire dies.
 123 Quid faciam ? Me culpa tenes, horaeque relinquunt,
 124 heu miserum de quo tam male tempus abit ?
 125 Aruit ut fenum, sic mens mea. Linquitur humor
 126 deque meis votis nil nisi pulvis adest.
 127 Sum cinis, atque mihi de vano restat amore,
 128 nil, nisi qui in fumum perditus ignis eat.
 129 Tu tamen aeterno numquam mutatus ab uno
 130 stas Deus, immoto numine cuncta ferens.
 131 Stas idem, stabilisque manens das cuncta moveri.
 132 Nuncque tuae vitae, qui fuit ante tenor.
 133 Atque eadem in cunctas ibit tua gloria gentes,
 134 et numquam exhaustas semper habebis opes.
 135 Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt
 136 nec domini currens immemor orbis erit.
 137 Ex genere in genus, haec venient, quae feceris, auctor,
 138 eque tuo numero nulla peribit ovis.
 139 Et nati natorum, et qui nascentur ab illis,
 140 extollent passi viscera sancta Dei.
 141 Notus eris, vivesque super vita integer aevum,
 142 restituens leto mortua corda tuo.
 143 Quicumque a Persis fuerit, seu natus ab Indis,
 144 seu dabit hunc Latio Graeca marita toro,
 145 ille tuos vultus referet, tua pignora noscet,
 146 nullus erit verbum degener ante tuum.
 147 Ergo age, jam exurgens flenti miserere Sioni,
 148 ut bonus effundas lumina tempus adest.
 149 Transiit umbra, nitet tenebris aurora fugatis,
 150 et medio laetus jam calet axe polus.
 151 O sol justitiae radiis exsurge decoris.
 152 Sole opus est lapsis ad pia facta viris.
 153 Nunc decet ostensis lemures expellere flammis,
 154 nunc Pharios currus vertere tempus adest.
 155 En lapides placuere tuis, en saxea corda
 156 mollir amor, sparsis en micat aura rosis.
 157 Versa silex verbo latices effundet ovantes,
 158 dux olim ut liquidas marmore fudit aquas.
 159 Nec me despicias, quod sunt mihi terrea membra,
 160 et mea caelestes vix capit urna dapes.
 161 Nam terrae miseretur amor, simplexque pudendos
 162 defectus oculis respicit ille piis.
 163 Quis terrae et carni non misereatur inermi,
 164 cum videt huic saevos bella movere duces ?
 165 Cum videt aerumnis saeptam, monstroque tricorni
 166 victam Tartareis subjacuisse dolis.
 167 Quid mirum est, si terra cadit, si viscera terrae
 168 terra cupit, votis si ruit illa suis ?
 169 Cernere terra nequit quam sunt super astra, sed imma
 170 conditione gravi postulat ipsa sui.
 171 Quod terra est carnem terrenaque gaudia curat,
 172 sic sponte ad falsas ducitur illecebras.
 173 Hinc caro, et hinc sanguis, rerumque incensa cupido,
 174 nos miseros laqueis implicat atque tenet.
 175 Cur tantum lapsus queritur, culpasque reposit,

176 qui facit e molli corpora nostra luto.
 177 Errasse humanum est, veniam praestasse paternum,
 178 optimus an misero non miseretur amor ?
 179 Nec Cretaea Sion thalamos intrasse supernos
 180 invideat lymphis corpora tersa novis.
 181 Principis in cunctas surget nova gloria gentes.
 182 Utraque ad aeternas turba vocatur opes,
 183 Orpheus, et Thamyras, sub opaci collibus Haemi
 184 agnoscent Domini nomina sancta sui.
 185 agnoscent Libycae syrtes, Scythicaeque decembres,
 186 quaeque suo Nilus vortice monstra vehit.
 187 Et reges terrae divino colla capistro
 188 submittent, alios non habitura deos
 189 aedificare arces voluit sapientia firmas,
 190 et dominus verbo cernitur ipse suo.
 191 Pulchra Sionaei jam moenia perspice muri
 192 purpurea indutum pallia cerne Deum.
 193 Pignora jam summi manifestaue signa favoris
 194 sic dedit, a nostra Virgine corpus habet.
 195 Hoc decus est, Domini vera est haec gloria magni.
 196 Morte sua immeritis regna dedisse viris.
 197 Audiit orantes, conversaue respicit ora,
 198 atque humiles inopum suscipit ille preces.
 199 Ah, Deus, ah, tanto quis non bene credat amori ?
 200 Mactandum culpis se dedit ille meis.
 201 Se dedit urgendum laqueis, dum pectora nostra
 202 liberat, et vinctas solvit ab hoste manus.
 203 Cumque miser culpis aeterna morte jacerem,
 204 in regno socium me facit esse suum.
 205 Haec precor, o pariter juvenes, ausite senesque,
 206 nec lateant ullum munera tanta genus.
 207 Suspiciant homines mysteria numinis alma,
 208 e populo in populum vox eat ista pium.
 209 Divinum notescat opus. Discatque juvenus
 210 orta Deo passum concelebrare Deum.
 211 Discat opem, et vini diffusa charismata regis,
 212 laudare, et puro corde referre vicem.
 213 Moribus innocuis imitabere summa docentem,
 214 plebs aliter domino non placitura tuo.
 215 Ille super miseros summa prospexit ab arce,
 216 fovit et ille oleo vulnera nostra suo.
 217 E caelo in terram divino adspexit amore,
 218 deflexitque oculos haec super arva pios.
 219 Vidit ab aethereo genitor pertaesus olympo
 220 illustres animas sub necis antra premi,
 221 et Phlegethonteo doluit parere tyranno,
 222 corda hominum, vivi templa futura Dei.
 223 Utque pias lacrimas, gemitusque audivit, et ora
 224 respicit, a plagis jam prope muta suis :
 225 ut laqueos, ut vincla videt, totumque per orbem
 226 cernit, Tartareis agmina capta dolis.
 227 Se Dominum terris laeta dejecit ab aula,
 228 atque aegris medicum se dedit ipse viris.
 229 Adveniensque jubar tenebris effundit ademptis,
 230 et reparat lapsum qui creat unus opus,
 231 sic et vincla terit moriens, quibus atra peremptis

232 cum genitis vinctos ira tenebat avos.
 233 Quosque pius princeps vitali morte redemit.
 234 Exurgens flammis vectat ad astra suis.
 235 Ut Domini ingenua nomen cantetur in urbe,
 236 floreat et sancto monte perennis honos.
 237 Fundanturque piis tura et thymiamata dextris
 238 et super ad patrem sidera surgat odor.
 239 Utque Sionei celebrentur gesta triumphii,
 240 ac deus evicto funere vivat homo.
 241 Et Solymitanis patientem vulnera campis
 242 laudet ad optatum turba reversa ducem,
 243 tum coeant omnes populi, venerentur et unum,
 244 utraque gens unum tum colat una Deum.
 245 Tum bonus ad fontem proprio trahat agmina verbo
 246 et Berbim, et Gangem Tibridis unda voret.
 247 Tum reges servi fiant, humilesque potentes
 248 et Domino vitae serviat omnis homo.
 249 Ah, Deus, et quando fecundi in regna parentis
 250 mens erit haec domini voce vocata sui ?
 251 Quando erit ut dulces oculos, et pectora pulchra
 252 intuear vivis exsatiatus aquis ?
 253 Virtutisque viam, finitaque tempora noscam,
 254 et mihi quam paucos rex velit esse dies.
 255 Ah ! mihi si liceat vel morbo in morte mederi !
 256 Quam celeres pennas hoc breve tempus habet !
 257 At, me ne medio revoces, dum pestifer ignis
 258 fervet, ut in tumido vasta procella salo.
 259 Esto memor lucis qua me pius edidit auctor,
 260 ne sine me somni nocte perire mei.
 261 Cum sceleris culpas et crimina nostra videbas,
 262 ipse tuis oculis et meus emptor erat.
 263 Hoc ego jam gratus, quamvis tibi displicet error,
 264 ut nitido vivens corpore visus eram.
 265 Quae sint, quae fuerint, et quae ventura trahantur
 266 cuncta sub aspectu quis neget esse tuo ?
 267 Perpetuo tu sole viges, et fronte serena
 268 protrahis aeternum tempus in omne diem.
 269 Nunc velut ante tuus sine limite permanet annus
 270 nec timet occasum lux tua plena suum.
 271 Principio dominans, terram caelosque creasti,
 272 et tua quod cernis dextra peregit opus.
 273 Astrorumque ignes, variis et sidera formis
 274 constat per verbum facta fuisse tuum.
 275 At terrae facies, mirandaque machina caeli
 276 finiet, et multas non feret illa moras.
 277 Ecce ruent, illis et mors infesta minatur.
 278 Tu tamen immoto Numine semper eris.
 279 Semper eris, vivetque tuum per saecula nomen,
 280 imperiumque super cetera solus habes.
 281 Aethera, ceu vestes veterem mutare tenorem
 282 jusseris, et solus stabis ut ante Deus.
 283 Mutabisque polos, ut pallia regis, et illi
 284 ibunt, non alia quam datur ire via.
 285 Non adversa tuae restabit machina voci,
 286 sed sibi quam legem dixeris ipsa feret.
 287 At tibi portanti non est labor omnia soli,

288 nec tua per fusas dextra senescit opes.
 289 Cuncta moves, idemque manes non mobilis ipse,
 290 et tua non virtus tempore fracta perit.
 291 Non anno vergente cadit, mutatve colorem
 292 hesternum, aut summo deficit illa bono.
 293 Nec tibi rex tantum divina palatia formas,
 294 illa etiam servis das habitanda tuis.
 295 Ipsorumque genus plena florescet in urbe,
 296 et per cuncta pium saecula semen erit.
 297 Hoc donum, Pater alme, tuum, qui cuncta gubernis,
 298 qui charites almas in pia corda feris.
 299 Hinc decus, et Domino virtus et gloria magno,
 300 qui nunc, ut semper, trinus et unus adest.

ELEGIA SEXTA IN SEXTUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_6 v.1 Mens mea per Charites a somno excita profundo
 2 sera licet, tandem plena pudore venit.
 3 Sera licet veniens, verum petit incita patrum.
 4 Invocat et Domini nomina sancta sui.
 5 Exaudi vocem miseram, servumque trementem
 6 ne pelle ex oculis, conditor alme, tuis.
 7 Tu mihi (namque potes solus praestare salutem)
 8 fac rata sint verbi pignora tanta tui.
 9 Poscenti veniam magnus promiserat auctor.
 10 Cur tua sint voci limina clausa meae ?
 11 Si quia peccavi, non justos sanguine tergis,
 12 quos nisi diffisos viribus emptor habes ?
 13 Noctifer umbripotens proprio seductus amore
 14 semper in inceptis permanet ille malis,
 15 non teritur, non fugit inops, sed caecus iniquas
 16 criminis in tenebras irrediturus abit.
 17 Sic monstrum deforme gerit. Victusque sopore
 18 denegat heu radiis pectora clausa piis.
 19 Ast ego, deliciis miseris et imagine falsa
 20 lusus ad aethereas opto redire vias.
 21 Praeeo jam portas caelestibus undique flammis,
 22 et chariten pleno protinus ore bibo.
 23 Suscipio illapsas latices, et vertor ad ora
 24 principis, ad firmas corda vocantis opes.
 25 Paenitet erratem, nec sedibus haeret in iisdem
 26 mens mea, sed verso sustinet ire gradu.
 27 Delicias mundi, fucumque horrescit inanem,
 28 et quicquid nimium somnus et umbra ferunt,
 29 jam videt auctorem, jam numina laesa tremiscit,
 30 et mota infernos evomit ore cibos.
 31 Conubiumque tuum flammato corde reposcit,
 32 nilque nisi iratum pertimet illa Deum.
 33 Te fletu gemituque petit, votoque tenaci
 34 postulat arentem quae levet unda sitim.

35 Non aliter satianda, tuis nisi fontibus, altum
 36 clamat, et ad postes intonat illa tuos.
 37 Nec tantum interno tentat tua viscera planctu
 38 flectere, sed capto rumpitur illa sono.
 39 Non multis verbis opus est. Cum pectora noscis
 40 atque arcana meae cognita mentis habes.
 41 Hoc sat erat cordi, plagas aperire latentes,
 42 detegere ingratos vel sine voce sinus.
 43 Mens mea sed quoniam cum corpore marcuit ipso,
 44 et cecidit macula turpis uterque sua,
 45 convenit amborum maestas offerre querelas,
 46 et cum carne animam vulnera flere meam.
 47 Ambo preces, ambo has voces gemitusque profundunt
 48 sollicitatque altum motus uterque Deum.
 49 Exaudi. Ne pelle, potens, a limine regis
 50 quem bonus ad summas ante vocaris opes.
 51 Auribus intensis indignum affige precantem,
 52 ut cruce mactatus figitur ipse Deus.
 53 Fige hominem, Domino ne me divellat ab ipso
 54 terra, vel innumeris callida turba dolis.
 55 Affigor, fixusque voco, ceu tempore mortis
 56 immeritae natus te tuus ille vocat.
 57 Invocat hic patrem, cur me sub morte relinquis ?
 58 Ah, Deus, et carum deserie ipse virum ?
 59 Ah, Deus, in Christo genitum ne despice natum,
 60 quem peperit patri flamen et unda tibi.
 61 Agnoscis Christi prolem, quam lympha decoram
 62 reddidit attactu sanctificata Dei
 63 an gremio depellis eum, qui numina fidens
 64 invocat, et Domini pendet ab ore pii ?
 65 An quia peccarim minor est Deus ? An tua mutas
 66 numina ? Vel verbi pignora falsa tui ?
 67 Quin age, jam a nostris ferulam convertere lumbis
 68 et flentes oculos cernere tempus adest.
 69 Si culpam observes, furiasque et furta reposcis,
 70 si trahis in duras crimina nostra manus,
 71 si furis, ad strictumque vocas rea corda flagellum
 72 et si iudicii norma severa tui,
 73 quis valeat meritos offensi ferre furores
 74 vindicis, aut poenas sustinuisse graves ?
 75 Non ipsa irato restabunt sidera verbo,
 76 quae numquam posita dissiluisse via,
 77 quae numquam placitum magni fregere parentis,
 78 sed neque praescriptam deseruere viam
 79 quid faciam vermibus ? Vel qua ratione Tonantem
 80 sustineam, lapsus si petit ille meos ?
 81 Si numerat gressus varios, pectusque nefandum
 82 adspicit, et votis prodita corda suis ?
 83 Si scelus et moeres, et crimina censor acerba
 84 postulat, in poenas non satis unus ero.
 85 In cineres redigar, si me tua fulmina tangant,
 86 ne saevi in servum, Conditor alme, tuum.
 87 Tu pietate pium misisti ad funera natum,
 88 pulvere ut ingratos tolleret ille viros.
 89 Ut mortem moriens, et Avernas frangeret iras,
 90 nec sineret rabidos in pecus ire lupos.

91 Sanguine jam populis ab iniqua morte redemptis
 92 quis sibi non blandum speret habere Deum ?
 93 An solitus toties fraterna resolvere vincla,
 94 non me de laqueis eruat ille meis ?
 95 Jam mihi, jam bonitas, pietas, charitasque, benignum
 96 Numen ades, magnus cui neget ora Deus ?
 97 Cui ? Nisi qui verum contra furit, utraque claudens
 98 limina, et in faciem pneumatis arma gerit.
 99 Ast ego, cui vivo promissa est gloria verbo,
 100 in Domini tanto pignore firmus ero.
 101 Sustineamque tuum per cuncta pericula regnum,
 102 meque tuae laetum legis habebit amor.
 103 Lex tua, vere parens, tua qua mihi certa voluntas
 104 me facit in mediis sistere posse malis,
 105 afflictusque miser, pressus, letoque minaci
 106 territus, esuriens te tamen usque sequar.
 107 Ut verso veniam praestant tua foedera dulcem,
 108 sic spes de justa lege salutis adest,
 109 dumque tuas Charites firmataque jura capesso,
 110 spero revertenti nulla neganda mihi.
 111 Sustinet in sancto quod sustinet omnia verbo,
 112 hic mea mens quantas jusseris esse moras.
 113 Sit quodcumque regens caelum decrevit et orbem,
 114 in Domini verbo, nulla timenda viro.
 115 Nec me inferna phalanx, nec monstra furentia terrent
 116 quem ducis aetherea spes animavit ope.
 117 Tartara mota crepent, tenebrosaque regna fatiscans
 118 spes mea de tuto non ruet icta loco.
 119 Quis Chariti sanctae, divino credere verbo
 120 quis dubitat ? Domini quis timet arma sui ?
 121 Non me confundet, qui me sibi junxit amore,
 122 qui socium magni censuit esse Dei.
 123 Sperat in aeterno qui condidit omnia Patre,
 124 mens mea, Tartareos nec tremit illa duces.
 125 Nam quoties leti laqueos et crimina cernit,
 126 nomine in ultoris pallida semper adest.
 127 Sed quoties ligno Christi morientis imago,
 128 et subeunt oculis vulnera sancta reis,
 129 exurgit laetisque animis, positoque timore
 130 libera ut, angelicos advolat illa choros.
 131 Speque alacri empyreum jam concipit incita regnum,
 132 ac velut evicto pondere carnis ovat,
 133 tu quoque, qui Solyra dominum meditaris avena,
 134 et summo fixum cernis amore Deum,
 135 qui tribulos capitis, qui flentia suspicis ora,
 136 quassaque per diras lora cruenta manus,
 137 quique alapas, vinctosque pedes, dextrasque, latusque
 138 et memoras quinque vulnera facta locis,
 139 si cupis Israel, censeri hoc nomine dignus,
 140 qui videas oculis nomina sancta tuis,
 141 spe vive, et indigno mactatum funere regem
 142 spe sequere, a Domino nec moveare tuo.
 143 Te vel in aurorae Zephyros, vel noctis in umbram
 144 sors vehat, ad verum lumina volve bonum,
 145 te nec laeta levent, nec tristia monstra fatigent,
 146 hoc est veracem corde tenere ducem.

147 Praeterit umbra cadens. Vanae cur haeseris umbrae,
 148 si data cerneti vera videnda tibi ?
 149 Surge animo, et cernens generosam concipe lucem,
 150 qua pius Israel principis ora videt.
 151 Non Dominus verum vana spe ludet amorem,
 152 quis bona non Domini speret habenda pii ?
 153 Promisit, praestabit, erit pulcherrimus ordo
 154 integer, e numero nulla peribit ovis.
 155 Vis esse ex numero, tantum ne obsiste vocanti,
 156 te vocat ad vitam mortuus ille bonam,
 157 quod promisit, erit. Promissa reposcere dona
 158 quis timeat, verum si videt esse Patrem ?
 159 Quis titubet ? Quis non speret pia munera magno
 160 danda Deo, socium qui sciat esse suum ?
 161 Quid spes non ausit ? Quid non speraverit ultro
 162 pro afflictis passum qui videt esse Deum ?
 163 Non meritum, non gesta cano, nigrescimus omnes,
 164 turpia sunt luteo pectora nostra lacu.
 165 Quod lapsi, a viciis deluso exurgimus Orco,
 166 praestitit hoc domini flamma favorque pii.
 167 Hanc chariten solitis qua non erramus in umbris
 168 spiravit nostris mentibus ille prior.
 169 Dilexit prior, et charis dedit oscula natis,
 170 optimus in miseros sic miseretur amor.
 171 Ille salutis opes, ut pleno copia cornu
 172 fudit, et aethereos nostra per ora cibos.
 173 Et triplices hostis jaculos, vastamque pharetram
 174 delet, et infernos conterit ille duces.
 175 Nec tantum merita damnatos morte redemit,
 176 dat fuso plenam sanguine justitiam.
 177 Nec sat erat caelos parvo conferre labori,
 178 vult etiam pretium muneris esse sui.
 179 Ergo, huic, si valeas grates dependere dignas
 180 incipe, magnifico mens animata Deo.
 181 Incipe jam exurgens, candentibus incita flammis
 182 divinum puro pectore ferre jubar.
 183 Ecce Sionaeo veniet de vertice ductor,
 184 et redimet populum mortis ab ore suum.
 185 Impietatis onus de charo avertet Iacob,
 186 et scelus a lectis auferet ille viris.
 187 Concidet Israel pulsa tibi carneus umbra,
 188 et pia perspiciens numina salvus erit.
 189 Hinc aeternus honos, et veris summa triumphis
 190 gloria, sit trino tempus in omne Deo.

ELEGIA SEPTIMA IN SEPTIMUM POENITENTIAE PSALMUM.

E_7 v.1 Oro iterum, exaudi afflictum, ne despice servum
 2 orantem satis est non semel esse mihi.

3 Saepius oranti, quamvis male numina laesi,
4 praebe aures animo, Conditor alme, pio.
5 Spes bona adhuc aegrum retinet, si nomina patris
6 invocet, et medici robora magna sui.
7 Quis reus impleret, cui non bene fidat amantem ?
8 Aut quis non firmo fidat ut ante Deo ?
9 Sum reus, et fateor. Magno est mihi culpa pudori.
10 Offensi paveo limen adire ducis.
11 Sed verum scio te Dominum, verique tenacem,
12 nec timeo Domini fraude perire mei.
13 Tu verus (nec nostra fides aut fallere novit
14 aut falli) versos ducis in astra viros.
15 Tu semper misereri optas, et parcere ductor,
16 ni nostra afflatum pellimus aede tuum.
17 Stat deus, et vitam vero promittit amanti,
18 et scelus exutis tradere regna solet.
19 Ut promisit, erit. Promissa reposita dona
20 mens dubitet firmi voce vocata Dei ?
21 Nomina justitiae nimium trepidanda cadenti,
22 nec digna est puro mens temerata Deo.
23 At sunt justitiae mihi pignora, conditor orbis
24 justitia intrepidum me jubet esse sua.
25 Datque suis justus justa splendescere forma,
26 restituens veram sanguine justitiam.
27 Eripuit moriens a Dite, et morte fideles,
28 justitiae veras tunc quoque donat opes.
29 Cum primum Abramidae Pharia ducuntur ab umbra
30 sanguine placatus dat sua signa Deus.
31 Nunc simul, ut culpa somno surgamus Averno
32 divinum proprio sanguine fecit iter.
33 Justitiaeque decus pretiosa contulit ara,
34 et pulchros plagis nos facit esse suis.
35 En Christi faciem, cernis Pater. Adspice sacra
36 vulnera justitiae facta ministra novae.
37 En micat ante deum Christi morientis imago :
38 illa tuos oculos flexerit, illa meos.
39 Illa tuos, famulis ut non moveare repulsis,
40 utque sequar vocem principis, illa meos.
41 Debueram Dominum signo observasse fideli,
42 nec male tam gratum deseruisse ducem,
43 sed cecidi. Abjecto debent mea pectora Christo
44 exponi cunctis impia praeda malis.
45 At pius es, Christumque vides, en debita solvit
46 ille mea. En culpae occidit ille meis.
47 Si petis a Christo mea crimina, nil moror et <nil>
48 deprecor, ille suam tollet honore crucem.
49 Ille suos agnos gremio servabit amico,
50 nec sinet inferni fauce perire lupi.
51 Meque reum mortis, magni monumenta triumpho,
52 justus ab irato proteget ille Deo.
53 Secluso Christo perii. Nec funus et orcum
54 diffitear factis me meruisse meis.
55 Tum chaos, obscuris et regna furentia flammis,
56 et subeam Stygii turpiter ora Jovis.
57 Non opus est, si injusta velis expendere facta,
58 pectora iudicio cogere nostra tuo.

59 Non volo, nec cupio nostram defendere causam,
 60 qui me tot caecis nexibus implicui.
 61 <Si> justum quemquam video, qui se bene possit
 62 tollere humo, atque oculos ante nitere tuos.
 63 <Atque> feros homines, jaculis furiosus et igni,
 64 nocte sub horrenda perfidus hostis habet.
 65 <Sic> inopem dejecit humo, luditque jacenti,
 66 atque humilem multa qua rapit arte, tenet.
 67 Transcriptumque locat funesta in Tartara civem,
 68 meque sub obscuris deprimit ille locis.
 69 Utque super cubuit victos ulciscitur angues,
 70 nec saturo lacrimis ipsa sepulchra meis.
 71 Non secus ac maesta defletum morte cadaver,
 72 heu, jaceo laesi crimen onusque tori.
 73 Et mea mens tactu veri deserta mariti,
 74 ut corpus cassum lumine sola perit.
 75 Hinc meus, ut rabidum qui praecipitatur ad Orcum,
 76 spiritus in curis anxius est variis.
 77 Nunc timet intrantem per multa foramina mortem
 78 nunc rea letiferas ire sub ora faces,
 79 inter serpentes, apros, taurosque, luposque,
 80 jactor, et haesuros cerno per ossa canes.
 81 Turbatusque gemo, nullasque in vulnera vires
 82 cor habet. O factis praemia digna mei !
 83 At quando in dextram versis obluctor habenis,
 84 sumque memor visus nil valuisse meos,
 85 antiquos expendo dies, notumque Tonantem,
 86 et recolo fastis saecula prisca suis.
 87 Occurris menti princeps, rectorque, parensque
 88 cujus perpetuum dextra peregit opus.
 89 Nunc et olympiaci visu sequor agmina regni,
 90 ac meditor lectos pace nitere choros.
 91 Nunc caeli formam, varios nunc aetheris ignes,
 92 nunc mea de Ebronico fingere corda luto.
 93 Nunc hominis casum miseri, curamque, famemque
 94 notaque damnatis damna paterna viris.
 95 Iratumque patrem vitio implacabile numen,
 96 inferna in cunctos solvere monstra reos,
 97 hunc desolatas vastantia crimina terras,
 98 inque hominem Stygias arma tenere manus.
 99 Tunc video ut patrium descendit ab aethere verbum,
 100 ut tribuat morbis pharmaca sancta meis,
 101 fecundas Charites, et pectora munda cruore
 102 agnosco, et magni pignora tanta Dei.
 103 Dumque meam vitam sensu meditabar aperto,
 104 perspexi propria me cecidisse manu.
 105 Tunc puduit letum dulci praeponere vitae,
 106 ac domino et sociis hostica signa meis.
 107 Vulnus et ut nulla video reparabile dextra,
 108 hac nisi quae placito condidit astra suo,
 109 ad tua cunctipotens vinctis pia numina palmis
 110 verto iter, et quamquam serus amore voco.
 111 Quid petis a misero ? Summi fero vincla pudoris.
 112 Sum reus. Et quicquid jusseris illud erit.
 113 Nec me sic leti rabies, nec Tartara terrent,
 114 quam mihi si iratum dixeris esse Deum.

115 Quam si virginibus celebrans connubia lectis
116 rex, mihi jam clausam dixeris esse viam.
117 Absit, et iste metus puro vanescat amore,
118 absit et ab sponso vox inimica meo.
119 En tremulas expando manus, en surgere tento,
120 et tua lustris oculis vulnera pulchra meis.
121 Amplectorque crucem, pallentia funere membra,
122 et jacto in Dominum brachia lassa meum.
123 Sed sine te sicca jaceo resupinus arena,
124 estque resurgendi summa negata mihi.
125 Si manibus non ipse manus infixeris auctor,
126 dextraque placati me levet alma Dei,
127 qui cecidi, jaceam sterilis, nec viribus ullis
128 possum de luteo tollere membra toro.
129 Nec sine te prolem, nec dulcia germina mittam,
130 ut rea, quae nullis arva rigantur aquis.
131 Semina perdideris, vivum nisi desuper imbrem
132 miseris, in culpis corda sepulta meis.
133 Quis sine te valeat fructum praestare virentem,
134 quo sine non usquam lympha salutis adest ?
135 Ergo age, ne dubites gemitus audire doloris,
136 ne lacrimas servi despice magne tui.
137 Deficit hic animus, vario qui percitus igni,
138 quae sentit nulla pandere voce potest.
139 Spiritus atque meus cunctas tenuatur in horas,
140 flebilis et longos non velit esse dies.
141 Nec mihi vis ulla est, Dominum spectare furentem
142 nec patris offensi lumina ferre licet.
143 Ni cito de culpis duos averteris orbis,
144 quis queat iratum non trepidare Deum ?
145 In nihilum redigar, si me tua flamma favorque
146 destituat, vitae luxque decorque meae.
147 Nec mea monstra vudens vultus averte decoros,
148 an miseram mentem deseret almus amor ?
149 Omnia perpetiar nulla superabilis unda,
150 dum tua lux oculis fulserit una meis.
151 Haec valet in portum sensus duxisse natantes,
152 illaesum ex immo me feret ipsa lacu.
153 Quo me dejeci inferius, ducis, altior exstat
154 gloria, qui victis me revocavit aquis,
155 tunc erit, ut liceat (si me pia numina servant)
156 ponere de eluso bina tropaea dolo.
157 Nec bonus indignum vana spe ludet amantem,
158 sperat enim domino mens mea firma suo.
159 Sperat enim, fuditque patri, sed nocte profunda
160 quis queat ad laetos tollere corda dies ?
161 Dulcis in auroram venias, durumque soporem.
162 Pelle micans, votum ne tegat umbra meum.
163 Ante hiemem, glaciem, vitium, tenbrasque furoris,
164 fac tua sint animo verba recepta meo.
165 Sint oriente die, veri mihi pignora verbi,
166 nocte sub obscura quis vigil esse potest ?
167 Has si terra vices somno concludit inertis,
168 quis dabit, aeternam quae levet unda sitim ?
169 Quis clarum monstrabit iter ? Pandetque latentes
170 delicias, dextris et data dona tuis ?

171 At pie, si qua cupis caelestia lumina terris
172 fundere, jam rectam da mihi nosse viam.
173 Da fontem lustrare boni, da luce reperta
174 me mea confixo figere corda Deo.
175 Da purum servare animum, callemque salutis
176 noscere, nec verso linquere recta gradu ;
177 da, Pater, augustam menti conscendere sedem,
178 qua tibi non alio sit placitura bono.
179 Per te virtutis nota est via, corda sophorum
180 quae prius immundis saepta latebat aquis.
181 Haec mihi praefixa est, et ad hanc mihi Christus amore
182 immenso clarum sanguine fecit iter.
183 Sed quia mortales diro torquemur ab hoste,
184 exagitat nostros improba turba sinus.
185 Insidiisque necis, ferro vastamur et igni,
186 oppressi innumeris nocte dieque malis,
187 rector ades, scissamque ratem devolve per undas,
188 ne trahat immersum vasta procella virum.
189 Ipse meos sensus alienis eripe castris,
190 qui mihi das regno sceptrata tenenda tuo.
191 En cuneos , alasque truces, letique phalanges,
192 eripe me servum victor ut antetuum.
193 Ad te confugi fugiens mea tela, meosque
194 ausus, et voti monstra cruenta mei.
195 Suscipe sub gremio pavitantem, et dira timentem
196 supplicia, a magno magna petenda Deo.
197 Nec coepisse sat est, iterum casurus in hostes
198 deferar, o culpae damna pudenda meae,
199 ni miserum edoceas, quae sit tua sancta voluntas,
200 hanc solam et cunctis viribus usque sequi.
201 Quis queat in caelos humano ascendere curru,
202 ni Deus aetheream monstret ab arce viam ?
203 Quis non Tartaream moriens descendat abyssum
204 si placidum summi nesciat ille Dei ?
205 Scire Deum, scire est. Dominum qui nesciat, omnes
206 nescit opes, noto cuncta scienda Deo.
207 Nec me despicias mysteria summa docere,
208 an dominus servum non regat ipse suum ?
209 Tu Deus, et miseris vero succuris amore.
210 An sua dilecto gaudia celat amor ?
211 Meque tuus flatus rectum deducet in orbem,
212 cumque animo terrae munia perficiet.
213 Sensibus et numquam flammae restare supernae
214 conferet, et summum vincula pacis opus.
215 Nec tanta haec meritis debenda est gratia nostris
216 sed ratione pii stat charis ipsa Dei.
217 Sic decet aeternum fulgere in saecula Christum.
218 Sic datur et domino summa corona meo.
219 Si mihi vitalem per nomina sancta liquorem,
220 des bonus, et vitae gaudia viva novae.
221 Hoc aequum est, dignumque Deo, qui morte perempta
222 mortuus erectos ductet in astra viros.
223 At quoniam luxus maternis saevus in armis,
224 esuriesque meum vertit acerba caput,
225 educes me victor amans de tristibus horis,
226 nec mea sub Phario desere colla iugo.

227 Tu pius altitonans nostro succurre labori
 228 per te, qui numquam non bonus esse voles.
 229 Tu, qui me cruciant hostes, variosque tumultus
 230 perde potens, dextrae quis neget arma tuae ?
 231 Hinc adversa furit Babylos, hinc pestifer ignis,
 232 hinc furit in nostros infera turba sinus.
 233 Pugnat ab elato rabies taeterrima ponto
 234 et tribulant animam carnea monstra meam,
 235 haec confunde potens ; meque his Deus eripe flammis.
 236 Obruat ut servum nulla procella tuum.
 237 Ac terrena sitis divino caedat amori,
 238 dum tribuis famulo pocula sancta tuo.
 239 Ut qui dulce jugum Christi morientis adorat,
 240 vivat, et angelicis sit comes ille choris.
 241 Hic honor est, summo laus haec, et gloria regi,
 242 qui decus aeternum, trinus et unus habet.

ooooooo
 ooooo
 ooo
 o